

77 (p. 2930.) Ἀπήλθομεν ἐν μιᾷ εἰς τὸν οἶκον Στεφάνου τοῦ
15 σοφιστοῦ ἐγὼ καὶ ὁ κύριος Σωφρόνιος, ἵνα πράξωμεν· ἦν δὲ
μεσημβρινόν. ἔμενεν δὲ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον, ἣν ὠκοδόμησεν
ὁ μακάριος πάππας Εὐλόγιος, τὴν ἐπονομαζομένην τῆς Δωρο-
θέας. ὡς οὖν ἐκρούσαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ φιλοσόφου, παρέκυ-
ψεν κόρη λέγουσα „καθεύδει, ἀλλ’ ὀλίγον ἀνεξικακήσατε.“
20 τότε δὴ λέγω τῷ κυρίῳ Σωφρονίῳ „ἄγωμεν ἐν τῷ Τετραπύλῳ
κάκεϊ μένωμεν.“ ἔστιν δὲ ὁ τόπος τοῦ Τετραπύλου πάνυ σε-
βάσμιος παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι· λέγουσι γὰρ ὅτι τὰ λείψανα
Ἰερεμίου, τοῦ προφήτου, ἀπὸ Αἰγύπτου λαβῶν Ἀλέξανδρος,
ὁ κτίστης τῆς πόλεως, ἐκεῖ αὐτὰ κατέθετο. ὡς οὖν ἀπήλθομεν
25 εἰς τὸν τόπον οὐδένα εὗρομεν, εἰ μὴ τρεῖς τυφλούς· μεσημβρινόν
γὰρ ἦν. ἀπήλθομεν οὖν πλησίον τῶν τυφλῶν μεθ’ ἡσυχίας
καὶ σιωπῆς καὶ ἐκαθίσταμεν ἔχοντες τὰ βιβλία ἡμῶν. ἐλάλουν
δὲ οἱ τυφλοὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ λέγει ὁ εἰς τῷ ἄλλῳ „ὄντως
σοι, πῶς γέγονας τυφλός;“ καὶ ἀπεκρίθη λέγων „ναύτης
80 ἦμην νεώτερος· καὶ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐπλέομεν, καὶ ἐν τῷ πελάγει
ὀφθαλμιάσας καὶ μὴ ἔχων πῶς περιοδευθῶ, τὰ λευκώματα
ἔσχον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἐτυφλώθην.“ λέγει καὶ τῷ ἄλλῳ
„σὺ πῶς γέγονας τυφλός;“ ἀπεκρίθη κάκεῖνος λέγων „ὑαλοψὸς
ἦμην τὴν τέχνην καὶ ἐκ τοῦ πυρός ἐπίχυσιν ἔσχον οἱ δύο
85 ὀφθαλμοὶ καὶ ἐτυφλώθην.“ λέγουσιν ἄλλῳ κάκεῖνος „σὺ πῶς
γέγονας τυφλός;“ ὁ δὲ ἀπεκρίθη „ὄντως ἐγὼ λέγω ὑμῖν·
ὅταν ἦμην νεώτερος, ἐμίσησα τὸν κάματον πάνυ· γέγονα δὲ
καὶ ἄσωτος. οὐκ ἔχων οὖν πόθεν φάγω λοιπὸν ἐκλεπτον.
ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν μετὰ τὸ ποιῆσαι μὲ πολλὰ κακὰ ἰστά-
40 μην οὖν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν καὶ θεωρῶ νεκρὸν ἐξοδιζόμενον καλῶς
φοροῦντα. ἀκολουθῶ οὖν ὀπίσω τοῦ ἐξοδίου ἵνα θεωρήσω ποῦ
μέλλουσιν αὐτὸν θάπτειν. οἱ δὲ ἦλθον ὀπίσω τοῦ ἁγίου Ἰωάν-
νου καὶ ἔθηκάν αὐτὸν εἰς μνημεῖον καὶ ἀπήλθον. ἐγὼ δὲ ὡς
εἶδον ἀπελθόντας αὐτούς, εἰσῆλθον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ ἀπέδυσσα
45 αὐτὸν εἴτι ἐφόρει, ἔασας αὐτῷ ἐν μόνον ὀθόνιον. ὡς οὖν ἔμελλον
ἐξέρχεσθαι ἐκ τοῦ μνημείου λαβῶν πολλὰ πάνυ, ἡ κακὴ μου
πρᾶξις λέγει μοι „λάβε καὶ τὸ ὀθόνιον αὐτοῦ, ὅτι πιθανόν
ἔστιν.“ ὑπέστρεψα οὖν ὁ δειλῆσιος ἐγὼ. καὶ ὡς ἀπέδυσον αὐτὸν
τὸ ὀθόνιον ἵνα γυμνὸν αὐτὸν ἔασω, ἀνακάθηται ὁ νεκρὸς
50 ἔμπροσθέν μου καὶ ἐκτείνας τὰς δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’ ἐμὲ τοῖς
δακτύλοις αὐτοῦ ἔξεσέν μου τὴν ὄψιν καὶ ἐξέβαλεν τοὺς δύο
μου ὀφθαλμούς. τότε ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἔασας πάντα μετὰ θλίψεως
πολλῆς καὶ κινδύνου ἐξῆλθον ἐκ τοῦ μνήματος. ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν κάγω πῶς γέγονα τυφλός“ ταῦτα ἀκουσάντων ἡμῶν νεύει
55 μοι ὁ κύριος Σωφρόνιος καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἐξ αὐτῶν. καὶ
λέγει μοι „ὄντως σοι, κύρι ἀββᾶ, μὴ πράξωμεν σήμερον.
Μεγάλως γὰρ ὠφελήθημεν.“ ὠφεληθέντες οὖν γεγραφήκαμεν
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀκούοντες ταῦτα ὠφεληθῆτε. ἀληθῶς γὰρ ὅτι
οὐδεὶς ποιῶν κακὸν λανθάνει θεόν· καὶ τοῦ μὲν διηγήματος
60 τούτου ἡμεῖς αὐτήκοοι παρὰ τοῦ πεπονηθότος γεγόναμεν.